

cesta (?)

po prvý krát a naposledy **ZADARMO!!!**

Mikuláš:
BOL SOM TU!

IMATRIKULÁCIA
NAOZAJ TO UŽ MAJÚ PRVÁCI ZA SEBOU?

ANKETA
PROFÁK '05

(IBA ÚVOD)

Fakt super, práve som sa dozvedel, že mám napísať akýsi editorial. Nevieť, neviem, že či toto bol najlepší nápad, avšak v každom časáku sú články na zaplnenie miesta. Takže aj tento berte s rezervou. Nebudem vám tu pchať halušky do hlavy, pretože aj tak mám v tomto čísle príspevkov až, až... Takže v krátkosti: aj keď to nebolo jednoduché, dali sme hlavy dokopy a vzniklo to čo práve držíte v ruke. Aj keď toto číslo je iba takým predskokanom nového časopisu, v mene celej redakcie dúfam, že vás pobaví, a že si v ňom každý nájdete aspoň jednu stranu, ktorá vás zaujme. Nechceme, robiť trápny časopis, v ktorom budú naše možno ešte trápnejšie príspevky. V záujme mojóm, aj našej redakcie je, aby ste si ho tvorili vy sami. Môžete nám posilať všetko. Či už to budú príspevky (o hocičom), alebo to bude váš názor na časopis, alebo jeho jednotlivé rubriky. Potešíme sa aj akejkôľvek kritike na adrese: **casopiscesta@azet.sk**, alebo hádžte na papierikoch do škatule "Odkazovka", ktorú nájdete pri bufete. Časopis bude vychádzať v takom náklade, ako si vy sami vyžiadate. Ak si chcete kúpiť nasledujúce číslo, objednajte si ho na našej už spomenutej adrese, alebo vypíšte objednávkový kupón, a hoďte ho do škatule. Objednávkový kupón si pýtajte v bufete.

STOP 5 KUPÓN

Novinkou
v
Ceste
je
Stopkupón,
ktorý
získajú
15
odvážni
z
vás,
ktorý
dajú
svoj
hlas
ktorémukoľvek
z
troch
profesorov
v
ankete
PROFÁK
ROKA '05.
Funguje
jednoducho:
jeho
majiteľ
získava
imunitu
voči
odpovedi
a
profesor
vás
skrátka
nesmie
vyvolať.
Avšak
netešte
sa
príliš.
Stopkupón
je
jednorazový
!

imatrikulácia. 2005

Trásuce sa kolená, vystrašené pohľady a nesmelé otázky boli epicentrom druhého poschodia našej školy z očakávania veľkej slávnosti prijatia nových členov do rodiny. Naši myslitelia tretiačkových ročníkov usilovne, veľmi organizovane a cieľavedome pripravovali skúšky našim novým imatrikulantom.

Celé toto podujatie začalo netradične od všetkých predchádzajúcich, pretože všetci museli prejsť veľmi náročnou, vyčerpávajúcou, tri štvrté hodinovou skúškou trpezlivosti na schodisku kina Klub, aj keď boli vyditeľné známky boja v očiach drahých profesorov a v uštipačných poznámkach milučkých žiakov. Situácia sa vyriešila hneď po usadení do veľmi pohodlných a luxusných kresiel tlačiacich na všetky kosti nášho tela a začatím programu. Na javisko vybehli padre Peter s padricou Zuzanou a vysvetlili zákony omerty školy, pričom našim prváčikom padali sánky z dosiaľ neznámeho dôvodu. Neskôr vystúpila kapela školy s dvoma spevákmi, ktorí svojím spevom ohúrili fanúšikov až natoľko, že sa stávali neovládateľnými a nebezpečnými aj pre školskú SBS, ktorá je od tých čias nezvestná (v prípade nálezu sa hláste u riaditeľa školy).

Celý program bol obohatený o tanečné prvky šarmantných chlapcov a neznámych dievčat v čiernom, na ktorých zostali prilepené oči mužského pohlavia. Pred začatím skúšok nasledoval najlepší program dňa, reklama na toaletné papiere. Vyvolá nenahraditeľnú atmosféru, plnú smiechu a slz zo sediaceho prváčika na záchode vykonávajúceho svoje nezabudnuteľné potreby a jeho veľmi sexi a nežne poletujúcich tanečníčok v ružových sukničkách. Táto hudba nám ešte dlho bude znieť v ušiach.

Skúškami museli prejsť najlepší z najhorších a najhorší z najlepších, pričom si na svoje prišli tretiaci, profáci, ba dokonca aj prváci. Síce informácie, ktoré dostávali od našich informátorov boli v istých chvíľkach nepochopiteľné, ako napríklad otvoriť ústa pre príjem kódovanej informácie, ale pomocou dobrých inštruktorov a podpory v hľadisku ich všetci zvládli.

“Zuzka Smatanová, tras sa predo mnou...”

Keď som hľadal človeka, s ktorým budem robiť rozhovor napadlo ma meno Mariah Carey, ale keďže tú skoro nikto nepozná, rozhodol som sa pre Veroniku Kupcovú (18) Niesom si istý, komu toto meno niečo hovorí no pokúsím sa vám ju všetkým priblížiť. Veronika je študentkou našej školy a chodí do 4.C triedy. Je zo Starej Ľubovne a v Prešove na GSM je veľmi pokojná. Ako sama hovorí má to tu strašne rada. Pred nejakým časom vyhrala Talent Night v Košiciach a ak ste zvedaví ako ju to zmenilo, tak nasledujúci rozhovor si určite prečítajte.

Od koľkých rokov spievaš?

Od detstva... Od kedy si pamätám.

Kto je Tvoj spevácky idol?

Najväčším idolom je pre mňa Christina Aguilera. Proste to je pre mňa spevácka hviezda. Ale počúvam všetko čo sa mi páči a čo mi niečo dáva.

Máš aj vlastné CD?

Ono to nie je tak úplne CD. Je to také moje promo, kde sú moje tri pesničky.

Môžu si ho naši študenti aj niekde kúpiť?

Nie, nie to nie. (smiech)

Aní čo ja viem, v HyperTrescu? Alebo na dobierku?

Nie, to je len čisto také promo pre moje záujmy, keby som chcela niekde sa s ním prezentovať.

A keby to niekto zo študentov chcel Tvoje CD, tak ako sa k nemu dostane?

Cez mňa. Napalovačka a tak ďalej.

Nemáš problém s tým, že kopírovanie zabíja hudbu?

Nie s tým nemám problém, len aby som o tom vedela, že si to niekto berie.

Ty máš aj videoklip ku skladbe Nádej, ktorý teraz boduje aj v televízii.

Napríklad Musicbox a podobne...

Určite. (smiech)

...ako to celé berieš?

Tak v pohode, a potom nemám pocit, žeby to bodovalo... (smiech)

Taktiež sme zistili, že si vyhrala aj jednu prestížnu súťaž s názvom Košická Zlatá brána. Je to pravda?

Ono sa to volá Talent Night. Samozrejme bolo to v Košiciach a organizuje to U.S. Steel.

Žiadna Zlatá brána?

Nie Zlatá brána nie.

Vďaka za upresnenie. Avšak prečo nie Superstar?

Do Talent Night ma prihlásila jedna vychovávateľka na internáte. Od Superstar je rozdielna v tom, že tu sa súťažiaci prezentujú s vlastnými piesňami, teda nie nejaké prespievané veci.

Jasné, ale ved' sa hovorí, že Superstar je spojením krásy, šarmu a pekného spevu. Myslíš, že Ti niečo z toho chýba?

Možno aj hej... (smiech). A až tak veľmi sa na túto súťaž necítim, a po druhé ju veľmi neuznávam. Jednoducho si chcem spievať svoje veci, keďže svoju hudbu si robím sama a nechcem prespevovať niečie veci. Napríklad keby som to vyhrala, čo je blbosť, tak by mi tiež urobili nejaké piesne, ale ja chcem spievať tie svoje.

Kol'ko si musí dať urobiť známy človek ako Ty oznamiek?

(smiech) Ja som si dala 80.

A stačilo?

V pohode, každý kto chcel, tak aj dostal.

Čo koncertné turné? Nechystáš nič takéhoto druhu?

Tak to by ma musel niekto pozvať. Ale vlastné koncerty nie. Pretože po prvé mám na CDčku len svoje tri piesne a druhý problém je, že nemám svoju vlastnú kapelu. A prísť niekam na koncert s jednou gitarkou by bolo určite smiešne...

Takže ak je niekde kapela, ktorá hľadá speváčku, kontaktujte našu redakciu.

Možno prerazíte...

(smiech)

Ale teoreticky za taký hodinový koncert by si si kol'ko vypýtala?

(smiech) Zatiaľ som dostala za tie tri piesne tak dve tisícky, ale záleží od toho pre koho by som spievala. Keby to bolo len niečo charitatívne, alebo pod. určite by som si nepýtala nič, lebo je dosť smiešne od takých ľudí niečo chcieť. No keby to bolo pre niekoho zao-baného, určite by som si niečo vypýtala.

No jasné, ved' máš na to.

(smiech) No neviem...

Teraz nedávno sa vyhlasovali výsledky ankety Slávik, no a Zuzka Smatanová ti to vyfúkla, chceš jej niečo odkázať?

Zuzka, tras sa pred mnou... (smiech)

Tento rok pribudli na Slávikovi aj nové kategórie, ako Metla roka a pod. Ak by v ďalších rokoch spravili kategóriu kočka roka, myslíš že budeš mať šancu umiestniť sa?

(smiech)

Onedlho bude aj Aurel, myslíš, že tam Ti niečo dajú? Máš tam nejaké ambície?

Určite nie.

Prečo nie?

Na Slovensku je strašne veľa takých ako som ja. Teda ľudí čo majú svoj klip, alebo nejaké svoje piesne. A čo sa týka Musicboxu, tam toho beží strašne veľa a sama som udivená, že čo všetko u nás vychádza. Čiže ja som z tých, o ktorých ešte málokto vie. Ale mnohí vedia... Tak vedia o mne tí čo mi robili hudbu a moji priatelia.

Čo napríklad No Name, alebo Stereo? Ved' aj oni vyhrali Talent Night a sú populárni. Minimálne na Slovensku...

Je ťažko porovnávať jednotlivca s kapelou. Kapely to majú ľahšie, lebo si hrajú všetko sami. Spevák to má ťažšie v tom, že potrebuje ešte niekoho k sebe, kto by mu to zahral. Taká Zuzka Smatanová mala výhodu v tom, že si vybrala inú súťaž.

Skús konkretizovať tú výhodu?

Ona si vybrala Coca cola popstar. A nechcem uraziť Talent Night, ale toto je súťaž na oveľa vyššej úrovni a jednoducho sa tam s tým niečo robilo.

Ale speváčkou ťa nazvať môžem?

Možno, že aj hej.

Myslím si, že určite, veď si ťa pozvali aj do Telerána...

(smiech) Áno, tam som bola. Ale bolo to strašne rýchle. Také moje "tri minútky slávy", plus krátky rozhovor o tej súťaži čo som vyhrala. Číže dá sa povedať, že to bolo len také v krátkosti na zaplnenie času.

Medzi správami a reklamou?...

Možno tak. (smiech)

Takže nemusela si si po prenose nechať urobiť tajné číslo, kvôli telefonátom od fanúšikov?

Stále mám svoje bežné číslo a stále ho majú iba tí ľudia, ktorí ho mať majú.

Čo ty a chalani. Je v tvojom srdci nejaká osoba?

V mojom srdci má veľa ľudí stále miesto, no momentálne som sólo a... je mi dobre tak ako mi je.

Takže chalani z našej školy, nemajú šancu?

Nie. (smiech)

Čo by si nakoniec odkázala našim študentom?

Nech nikdy neľutujú to čo spravili, pretože v tej chvíli to tak jednoducho cítili.

Vlado TOMEK (3d)

Ako nám na Mikuláša dobre bolo...

Skoro všetci sa zhodneme v tom, že dobré tradície treba dodržiavať, no úplne všetci sa zhodneme, že prerušiť mikulášovskú tradíciu na GsM by bol ťažký hriech. Vo vedomí uchrániť od tohto hriechu sa do práce pustili aj naši milí štvrtáci. A okrem toho logického dôvodu je tu ešte logickejší - je to ich posledná možnosť 'vyfarbiť sa' až do mája kedy možností 'vyfarbovania sa' bude až-až.

Prípravy boli veľkolepé. škatuľa pri vchode strašila už asi týžden pred týmto sviatočným dňom. Vtedy si však ešte každý žiak skladal korunku ku korunka aby mohol svojmu vyvolenému... profesorovi kúpiť nejakú tu lízanku (šak sú tiež ľudia - pozn. grafici), či inú pochutinu (každému podľa jeho zásluh, prípadne veku). Stavby sa začali plniť až 5. decembra o 6:00 ráno toho bolo ako po zázračnom rozmnožení.

Vstup do školy príjemne šokoval. Tma, sviečky (z ktorých niektoré, prirodzene v kvapalnom stave, skončili na dámskych podpätkoch), hudba, obrovská dávka romantiky a samozrejme, hlavný aktér dňa - starý dobrý strýčko Mikuláš sprevádzali žiakov a profesorov od rána a postalari sa o neopakovateľnú atmosféru. No to všetko bol iba začiatok. Asi po druhej vyučovacej hodine doletela nevedno z ktorého pólu Mikulášova družina. Jej obsadenie tvorila tradičná zostava: čerti, ktorí v mnohých vyvolávali strach z pekla a milí kučeraví anjeličky, ako vystrihnúť z viamocnej pohľadnice. Najväčším prevrpením Mikiho posádky bol na Slovensku dosť nevidaný endemit - sob Rudolf bez červeného nosa, zato s poriadne červenými kole nami, ktorý svojím plyšovým autentickým vzhľadom pobavil naozaj každého.

Celá táto zostava sa počas vyučovania dobýjala do tried a rozdávala darčeky jedna radosť. Pozitívna správa je, že od Mikuláša nikto nedostal palicu, uhlie ani iné výstražné

znamenie, čo svedčí o bezúhonnosti žiakov GsM (ak by o tom doteraz ešte náhodou niekto pochyboval). Ale vyskytlo sa aj niekoľko exotických darčiekov ako napríklad sáčková polievka, palica od vysávača, mokrý zemiak, plechovka "orosenej odmeny", banán od Milana z Kene, mini sánky, bujón, jednu hygienickú sadu, cibuľu, sáčok snehu z Južného pólu, pohár so 101 dalmatíncami (nech je psina) a 3bit s venovaním "Pani Gejzovej" (dobrý spôsob ako si urobiť očko v bufete).

Tohtoročný Deň sv. Mikuláša bol skutočne silným zážitkom, ktorý konečne pristavil kolotoč, točiaci sa už dlho tým istým smerom. Prinútil nás pouvažovať nad tým, že o chvíľu je tu opäť ten posvätný čas... niekto pochyboval).

Majka ŠKVARLOVÁ (3a)

...ODKAZOVKA...

Dostal si 5 z matiky a chceš to niekomu vykričať? Povedz to do našej odkazovky. Chceš niečo povedať svojmu profesorovi, alebo spolužiakovi a nemáš na nich číslo? V našej odkazovke si tvoj odkaz určite nájdu. Alebo sa ti páči prváčka Anička a nevieš ako jej vyznať lásku? Pozvi ju na rande pomocou našej odkazovky. Je to jednoduché, napíš čokoľvek čo chceš niekomu odkázať (klasicky ako na chat-e), buď na papier, ktorý hodíš do krabice "ODKAZOVKA", alebo mailom na casopiscesta@azet.sk.

Odkazy píš v tvare **Odkaz: text_tvojho_odkazu.**

Príklad:

Odkaz: Chcem pozdraviť svoju babku z Vyšnej Poľnej pri Rožňave. Babka drž sa, všetci ťa mamé radi. Už sa aj s Paľkom tešíme ku tebe na prázdniny a posielame ti veľkú pusu.

Tvoj Peťulko B.

Uverenejníme naozaj všetko, bez ohľadu na to či sa podpíšete alebo ako to bude dlhé (aspoň zabijeme fleka - pozn. grafici), vulgarizmy a nadávky budú zahviezdičkované (sory).

O D K A Z Y:

Pozdravujem svoju Little sister (ona vie). Posielam ti pusku a ďakujem za všetko. *Tvoj braček*

Zdravím všetkých metlákov, stay cool, metal foreva!
Black bone.

Chcem povedať, že by ste sa už kkonečne mali zamyslieť nad tým neustálym vyrubovaním pralesov v Amazónii. Akože naozaj.
(anonym)

PROFÁK ROKA 2005

VELKÉ PREKVAPENIE

MR. PETER BALLON

Prečo si myslíte, že práve vás zvolili za profesora roka 2005?

Mám dosť široký fun club, ktorý určite zapracoval a spravil dostatočnú propagandu na to, aby som mohol vyhrať túto anketu.

Ste prekvapený?

Som milo prekvapený, aj keď očakával som to.

Nastal čas, aby sme vám povedali krutú pravdu. Túto anketu ste nevyhrali. Prečo si myslíte, že vám žiaci nevyjadrili dostatočnú priazeň?

Budem hľadať chyby vo svojom volebnom tíme, ktorý zjavne nedostatočne spropagoval moju osobu počas tejto ankety.

Čo si myslíte, ktorí kolegovia vás porazili? Teda kto je na prvých troch priečkach?

Na túto otázku si netrúfam odpovedať, nakoľko po tých niekoľkých mesiacoch, ktoré tu som, nie som ešte schopný ohodnotiť svojich kolegov tak, aby som vedel určiť toto poradie.

Tak neurčujte, ale iba si tipnite. To určite môžete.

Rastislav T., Jozefína L., Daniela H.

Koľko rokov pôsobenia na našej škole budete potrebovať na to, aby ste takúto anketu vyhrali?

V ďalšom vydaní tohto časopisu budem víťaz ja. No nie je mojim cieľom bojovať o priazeň študentov a vyhrávať ankety o najobľúbenejšieho učiteľa, ale odovzdať im čo najviac skúseností, aby sa vedeli postaviť na svoje nohy, a aby vedeli čo najlepšie hodnotiť situácie, ktoré im život prinesie.

Čo si myslíte o tejto ankete ako takej?

Táto anketa bola zaujímavá a nestaviam sa k nej negatívne.

P. prof. Ballon sa do prvej trojky najlepších nedostal (v ďalšom kole zaňho prosím nehlasujte). Upozorňujeme, že je iba nestranným profesorom, nami požiadaným o rozhovor.

Už od prvej chvíle, keď vznikol nápad urobiť anketu o najlepšieho profesora roka 2005, sme sa stretávali s nepochopením, ale aj s pozitívnymi reakciami. Bolo to náročné, no nakoniec sa nám podarilo zrealizovať ju a ponúkame vám výsledky prvého kola, v ktorom hlasovalo 389 študentov GSM. Áno, hádate správne. Máme totiž pripravené aj druhé kolo, v ktorom bude môcť dať hlas svojmu favoritovi naozaj každý z vás. Najviac hlasov od vás dostali a do druhého kola postupujú: p. prof. Roháč, p. prof. Richtaíková a p. prof. Turák.

Aby sa vám medzi týmito tromi kandidátmi lepšie vyberalo, urobili sme krátky rozhovor s každým z nich. Hlasy posielajte maliom na **casopiscesta@azet.sk**, alebo hádžte napísané na papierikoch do škatule **"ODKAZOVKA"** (to oranžovo-žlté čudo pri bufete). Napísať môžete však iba JEDNO MENO. Nezabudnite pripísať ani svoje meno a triedu, inak váš hlas nebude platný (muhehe)! Dobrou motiváciou k hlasovaniu vám môže byť aj to, že vyžrebujeme piatich z vás, ktorí dostanú STOPkupóny.

ADEPT ČÍSLO 1.

MR. ANEŽKA RICHTARIKOVÁ

Oblíbená farba: modrá (modrý sveter) a všetky okrem čiernej.

Oblíbené jedlo: hranolky s kečupom.

Oblíbený film: Gándhí.

Oblíbený herec: Peter Kažimír (s pomôckami).

Oblíbený žiak: Dušan Blichá, pretože ma veľa naučil o vzťahu k Bohu a ľuďom.

Oblíbená trieda: Všetky, ktoré učím.

Vidíme, že chcete, aby vám posielali hlasy... To len tak vyzerá.

Oblíbený kolega: Samozrejme všetci. No najlepšie si rozumiem so slovenčinárkami (máme stále o čom hovoriť), D. Hudákovou pre jej rozumný

úsudok a p. prof. Bakajsom, pretože jeho zásluhou sa mi podarilo vyšľachtiť nový druh fialky. Touto cestou mu chcem poďakovať a pozdraviť

ho a dúfam, že vie čo sa patrí... Po ceste zo školy je výborná cukráreň.

Čo vás vie rozčúliť? Hlúposť, ignorancia, pretváрка, falošnosť, klamstvo.

Čo si na ľuďoch vážite? Úprimnosť, česťnosť, zodpovednosť, humor, spravodlivosť, lásku.

Vo vašej triede máte 34 žiakov. V našej ankete ste však dostali 36 hlasov.

Od koho myslíte, že sú zvyšné dva?

Od vás dvoch? (smiech)

Čakali ste, že žiaci vyjadria priazeň práve vám?

Nie.

Myslíte si, že vyhráte?

Nie.

Prečo nie?

Pretože si to nezaslúžim.

Čo sľúbite svojim žiakom ak vás v druhom kole predsa zvolia za víťazku?

Čokoládovú tortu.

Skúste si tipnúť, ktorí ďalší dvaja profesori sú v prvej trojke a budú s vami súperiť o titul profesor roka 2005?

P.prof. Turák, p. prof. Petrovský.

Vašími skutočnými súpermi sú p. prof. Roháč a p. prof. Turák. Prezradíte nám váš tip na víťaza z tejto trojice?

Ja! Nie, nie to nepíš! (smiech). Vyhrá to p. prof. Turák, pretože má veľmi pekný a rovnocenný vzťah so žiakmi, čo si ja na ňom veľmi cením.

Čím si myslíte, že môžete poraziť vašich dvoch kolegov?

Šarmom, alebo komunikačnými schopnosťami. A tiež zákulisnými ťahmi (smiech - tvrdí, že má časopis pod palcom).

Čo im chcete odkázať?

Pevné nervy a že im držím prsty.

Považujete za výhodu to, že ste jediná žena v prvej trojke?

Myslím si, že je to nevýhoda, pretože na tejto škole je viac dievčat.

Keď sa žiaci rozhodovali komu vyjadria priazeň, myslíte, že prihliadali aj na predmet, aký ten ktorý profesor učí?

Určite.

Ktorý predmet zabezpečil hlasy vám?

Slovenčina.

Čím ste chceli v mladosti byť?

Spisovateľkou.

Ste spokojná, že ste teraz učiteľkou?

Určite. Možno o tom raz napíšem, keď budem mať čas. Pretože čas je vzácny.

ADEPT ČÍSLO 2

MR. SLAVOMÍR ROHÁČ

Oblíbená farba: zelená

Oblíbené jedlo: zemiakové pirohy

Oblíbený film: Dědičství, aneb... poznáte to...

Oblíbený herec: Bolek Polívka

Oblíbená herečka: Helena Růžicková

Oblíbený žiak: Inteligentný, so zmyslom pre humor... Ale aj žiačky so zmyslom pre humor.

Oblíbená trieda: Nepoviem

Oblíbený kolega: Mgr. Zuzana Rúrová

Čo vás vie rozčúliť? Nekompetentnosť, ľudská hlúposť. V ľudskej reči; ak niekto pchá nos do toho, v čom sa nevyzná. Preto sa stotožňujem s Jánom Werichom, ktorý tvrdí, že boj s ľudskou hlúposťou sa nedá vyhrať, ale netreba prestať proti nej bojovať.

Čo považujete za negatívnu ľudskú vlastnosť? Pokrytectvo.

Čo si na ľuďoch vážite? Úprimnosť a otvorenosť.

HLASUJTE

ktohlasujeneodpovedacasopiscesta@azet.sk

Vo vašej triede máte 35 žiakov, v ankete ste získali o 5 hlasov viac. Od koho myslíte, že sú

To by aj mňa zaujímalo. (smiech)

Čakali ste, že žiaci vyjadria priazeň práve vám?

Nie, a bol som mierne povedané šokovaný.

Myslíte si, že vyhráte?

(smiech) Keď už som bol poctený tou dôverou, tak nechcem sklamať, ale rozhodnutie nechám na tých, ktorí k tomu majú najviac čo povedať. A to ste vy, žiaci GSM.

Čo sľúbite svojim žiakom ak vás v druhom kole zvolia za víťaza?

Že ich nesklamem, a že aj naďalej ostanem takým, akým som.

Skúste si tipnúť, ktorí ďalší dvaja profesori sú v prvej trojke a budú s vami súperiť o titul profesor roka 2005?

Panebože... (po dlhej úvahe...) Trápim se trápim a nevím co s tím... Kolega Turák a kolegyňa Rúrová.

Vašimi skutočnými súpermi sú p. prof. Richtaiková a p. prof. Turák.

Prezradíte nám váš tip na víťaza z tejto trojice?

Ten kto si to najviac zaslúži.

Čiže?

Turák.

Čím si myslíte, že môžete poraziť vašich dvoch kolegov?

Len a len počtom hlasov.

Čo im chcete odkázať?

Prajem im to a nech si to vychutnajú. Zaslúžia si to.

Keď sa žiaci rozhodovali komu vyjadria priazeň, myslíte, že prihliadali aj na predmet, aký ten ktorý profesor učí?

Aj. No do úvahy je braná predovšetkým osobnosť ako taká, so všetkými kladmi aj negatívami.

Ktorý predmet zabezpečil hlasy vám?

Myslím si, že pravda je uprostred.

Čím ste chceli v mladosti byť?

Muzikant.

Ste spokojný, že ste teraz učiteľom?

Áno, som spokojný. Voľbu stať sa učiteľom neľutujem. Hudba mi ostala ako koníček, ktorému sa venujem vo svojom voľnom čase. Výnimkou nie sú ani vyučovacie hodiny. Potvrdiť vám to môžu aj žiaci z 3.B.

ADEPT ČÍSLO 3

PEADR. RASTISLAV TURÁK

Oblúbená farba: terakotová *(ale to len preto, že to nikto nebude poznať)*

Oblúbené jedlo: mačanka

Oblúbený film: Krstný otec

Oblúbená herečka: Katka Brychtová? Nie, Zeta Jonesová

Oblúbený žiak: Neviem či je oblúbená, ale som jej veľmi vďačný za výdatnú pomoc pri organizovaní stužkovej slávnosti: Maggie

Oblúbená trieda: *(smiech)* 4.D

Oblúbený kolega: Jozefína Lazorová

Oblúbený profesor: Možno to teraz bude vyzeráť ako rítolezectvo, ale veľmi si vážim pána Petrovského pre jeho otcovský prístup, ale aj schopnosť zachovať si u študentov autoritu, rešpekt a schopnosť naučiť. V tomto zmysle je mojím učiteľským vzorom.

Čo vás vie rozčúliť? Hlúposť, zákernosť

Čo považujete za negatívnu ľudskú vlastnosť? Pýchu. Ľudia čo ju majú, sú presvedčení, že pojedli všetku múdrosť sveta, a že už sa nemusia nič učiť.

Čo si na ľuďoch vážite? Životnú zrelosť, ktorá spočíva v tom, že vám dajú slobodu byť takým, akým ste.

Získali ste 36 hlasov no v triede máte len 30 žiakov. Máte tušenie od koho tak asi sú?

Pochybujem, že všetky boli z mojej triedy. Zvyšok je skôr o tých, s ktorými debatujeme o otázkach života a smrti.

Čakali ste, že žiaci vyjadria priazeň práve vám?

Dúfal som to. Podľa môjho názoru je ambíciou každého učiteľa učiť dobre. Ak vás študenti ocenia úsmevom, pochvalou či inak, môže to byť svedectvom, že ste na správnej CESTE.

Myslíte si, že vyhráte?

Vyhrať by som iste chcel, ale... zmení to niečo na tom, či učím dobre alebo zle? Nie. Skôr si myslím, že toto ocenenie môže narobiť zlú krv. A toho sa človek bojí. Lebo myslím si, že všetci sa namáhajú a iba jeden je ocenený. Prečo práve ten? Vari som nejako horší. Kúsok môjho srdca by žiarlil...

Ak vás môžem poprosiť, mohli by ste teraz nechať priestor aj pre naše otázky?

(smiech)

Čo sľúbite svojim žiakom ak vás v druhom kole zvolia za víťaza?

Chcel by som prítvrdiť. V konečnom dôsledku si totiž nemyslím, že je dôležitá moja obľúbenosť, dôležitejšie je to, aké vedomosti a zručnosti si študent zo školy odnesie. Skúsenosť ukazuje, že po rokoch študenti spomínajú skôr na prísnych, ktorí ich niečo naučili, než na obľúbených.

Skúste si tipnúť, ktorí ďalší dvaja profesori sú v prvej trojke a budú s vami súperiť o titul profesor roka 2005?

Ľubo Lazor a Luciana Mišenčíková.

Vašimi skutočnými súpermi sú p. prof. Roháč a p. prof. Richtaríková. Prezradíte nám váš tip na víťaza z tejto trojice?

Ako učiteľ NoSky, tuším, aké sociálne zákonitosti platia pri verejnej mienke. Najznámejšia z nás troch je podľa mojej mienky Anežka, potom Ja a napokon Slavo. Je to spôsobené tým, že Anežka z nás učí v najväčšom počte tried, Slavo učí iba polovičky tried. Východisková situácia je najlepšia pre Anežku, a keďže Anežka je naozaj výborná pedagogička, myslím, že to bude ona.

Čím si myslíte, že môžete poraziť vašich dvoch kolegov?

Mierami: 90-60-90.

Čo im chcete odkázať?

Kolegovia, držím vám palce.

Keď sa žiaci rozhodovali komu vyjadria priazeň, myslíte, že prihliadali aj na predmet, aký ten ktorý profesor učí?

Áno aj, oproti prírodovedným kolegom sme vo výhode, lebo témy, ktoré preberáme sú bližšie životu.

Ktorý predmet zabezpečil hlasy vám?

Psychológia.

Čím ste chceli v mladosti byť?

Ak si pamätám na svoju vlastnú voľbu, chcel som byť jezuitským kňazom.

Ste spokojný, že ste teraz učiteľom?

Nadmieru. A môžem to porovnať aj s iným typom povolania. Byť učiteľom je skvelé, lebo ste stále medzi mladými ľuďmi (krásnymi dievčatami, hihi), ktorí vás neustále inšpirujú a nedovolia vám zaspáť.

A nakoniec vám ponúkame aj rozhovor s naším školníkom, ktorého si štyria z vás vybrali za profesora roka 2005.

ŠKOLNÍK GEJZA

Ako vnímate fakt, že štyria žiaci našej školy vás považujú za profesora roka 2005?

Je ťažké odpovedať na túto otázku, ale párkrát sa mi už stalo, že ma oslovili "pán profesor", aj keď ním nie som. Ale je to milé.

Povedzte teda, že na našej škole je viac žiakov, ktorí vás považujú za profesora, avšak sú tu štyria čo si myslia, že vy ste profesor ROKA 2005.

Čo si o tom myslíte?

Je to pekné, ale neviem čo si mám o tom myslieť. Vidia, že čo všetko robím pre školu,

alebo čo sa chystám urobiť. Ja sa snažím žiakom pomáhať, nevrieskam po nich a tým pádom mi oni nerobia zle a majú ma radi.

Čo by ste odkázali kolegom z učiteľského zboru, ktorí sa v ankete umiestnili nižšie ako vy?

Nielen im, ale všetkým tu na škole, vrátane žiakov. Robme veci tak, aby sme o rok boli ešte lepší.

Vlado TOMEK (3d)
Peter KAZIMÍR (3d)

PÝTALI SME SA

Ako si robíš desiatu?

- vezmem si oštep a idem do lesa...
- práve som si kúpil...
- mnoóó, chlieb natriem pomazánkou a rozotriem ho nožikom (ak nie je poruke ta palcom - ukazovákom) a potom ho pridžabnem vrchnou časťou chleba a keď je sáčok tak to dám doňho a tak...(mňam)
- ja nemôžem odpovedať, musím ísť čúrať (beh)
- to še i robí ???
- idem do bufetu a tam si kúpim neptúnikov pás žuviek a nugát a cukríky po 2Sk,-
- pridem do kuchyne a zrevem "mamo! dzešatu! a pronto!" a je to na svete
- na čo je to dobré?...
- hrôzostrašne, vždy je okolo strašne veľa krvi a všade sa váľa mäso, už som si odsekol aj jeden prst, ale to tam radšej nepíše pretože...
- hlavne rýchlo
- kúpim si 2 kyfíky (rožky - pozn. grafici)
- a spišsku párku a caham... kable
- lentilka mi stačí...

VYVODILI SME

Dôsledky:

výsledkami tejto ankety sme sa v celosvetovej tabuľke umiestnili na 143. mieste medzi Štátmi Trinidad a Tobago. Aby sme pomohli zlepšiť súčasný stav, od teraz každý autor, ktorého príspevok zverejníme, získa od nás stravné lístky do obchodného reťazca HyperBufet v hodnote 20 korún Slovenských. A preto neváhajte, píšte, prispievajte a nehladujte! Pretože

VERTENEVERTE

Toto je projekt, na ktorý sa ešte nikto nedal. Za jedenásť rokov fungovania našej školy sa nenašiel nikto, podotýkam nikto, kto by sa odvážil urobiť niečo podobné. Ale dnes je to tu. Našla sa skupinka ľudí, ktorá ide do toho. Každý z vás si to môže prečítať a odhaliť pravdu. Iste pochopíte, že každý kto tu vyrozpráva svoj príbeh, bude chcieť zostať v anonymite. A ešte jedna maličkosť. Keďže nezabúdame na to, že vždy sa môže nájsť niekto, kto by nás praskol, nebudeme používať klasické označenie škola, ale slovo "tam", aby nám nemohli nič dokázať.

1.PRÍBEH - VÝLET DO TATIER -

Odchytili sme si žiaka, ktorý nám bol ochotný povedať pravdu... Vyrozprával nám strhujúci príbeh, ktorý vaše uši ešte nepočuli. Pochopiteľne, keďže aj on chce zmaturovať, žiadal nás, aby sme jeho meno nezverejňovali!

...Jedného dňa som vstal ráno z postele a začal sa môj klasický deň. Navštívil som kúpeľňu, obliekol sa, hodil nejaké zošity do tašky a šiel som "tam". Ako každý deň, tak ani vtedy sa mi nechcelo učiť a čakal som len na to kedy konečne príde hodina telesnej výchovy. Musíme prinášať obeť, a tak som dostal dve päťky, ale potom prišla hodina H. Telesnú nás učil pán profesor Maľar. A vtedy sa to stalo. Nikto z učiteľov nám predtým nedal podobný návrh. Ale on sa odhodlal a opýtal sa, či by sme nechceli ísť do Tatier. Aké to vykúpenie, záchrana z pekiel. Jednohlasne sme kričali áno, a tak nám sľúbil, že pôjde za naším triednym a vybaví nám to. Keď konečne prišla hodina, s naším triednym ***** (meno vymazané), opýtali sme sa ho:

- Kedy pôjdeme do Tatier?
- Nikdy.
- Prečo nie?
- Pretože riaditeľ by nám to nepovolil.
- Ale pán profesor, veď povedzte riaditeľovi, že to má byť poznávací zájazd.
- Šak keď teraz prídem za riaditeľom, že chceme ísť na poznávací zájazd ta ma zakiluje.
- Ale nám pán profesor Maľar sľúbil, že pôjdeme.
- Sľuby sa sľubujú... Maľar sa raduje...

Vzal nám nádej, zhasol svetielko v tme, vypil posledný pohár vody... Prepáčte, ale už nemôžem...

Týmito slovami skončil svoj príbeh nemenovaný žiak. Mysleli sme si, že sú to emócie, ktoré mu bránia povedať nám viac, ale vysvetlil nám, že potrebuje ísť na WC. On šiel, my sme to napísali a vy to čítate. Avšak je to naozaj pravda? Odohral sa tento príbeh skutočne, alebo je len výplodom našej fantázie?...

2.PRÍBEH - JAHODY, SLADKÉ A NEBEZPEČNÉ -

Z tajných zdrojov sme sa dozvedeli, že v jednej z tried funguje korupcia. 10.12. 2005 sme sa preto opýtali nemenovanej žiačky, či vie o tom niečo viac. I keď spočiatku nechcela hovoriť, nakoniec sme ju zlomili...

...Bolo to takto: Sedeli sme v triede a čakali na učiteľku, teda aspoň niektorí z nás čakali a sedeli. A potom prišla s nepríjemným výrazom tváre, pričom v rukách držala nejakú kopu zdrapov papiera. Keď som sa lepšie prizrela spoznala som ich, boli to naše písomky. S napätím sme ju sledovali ako si sadá a otvára triednu knihu. Vtom vyzvala jedného spolužiaka, aby to rozdal. A on nám to teda rozdal. Známkky boli pestré, z každého druhu niekoľko exemplárov. Najviac ma však potešilo, že jedna spolužiačka mala dvojku. Áno potešilo ma to, pretože každému učiteľovi lezie... viete kam, a preto má stále jednotky, ktoré si nezaslúži. Avšak spravodlivosť je slepá. Pomaly sa zdvihla zo stoličky, a rezkým krokom prišla ku katedre. Položila písomku učiteľke na stôl a...:

- Toto mám dobre, za to mi nemôžete stiahnuť bod.
 - Nie, máš tu chybu. Vidiš? (povedala učiteľka)
 - Ale to nie je chyba...
 - Akože nie? Ten vzorec máš zle, pretože tu nemá byť "N", ale "H".
 - To je "H". Ja ta vždy píšem "H".
 - Keby som tu kohokoľvek zavolala, nech mi povie, že čo je toto za písmeno, tak povie stopercentne, že "N".
 - Prosím, veď mi to uznajte, chýba mi len ten jeden bod do jednotky.
 - Ako ti to môžem uznať, keď to máš zle.
 - Prosím.
 - A čo ja budem z toho mať, keď ti to uznám.
 - Naša babka má teraz jahody v záhradke, vám prinesiem koľko chcete...
- Na to už učiteľka len nieisto pokývala hlavou a prepísala známku na jednotku. Spravodlivosť je slepá. Jednotku si nezaslúžila a ona jej ju aj tak dala. Nechápem na čo keď už má aj tak 113% bodov z toho predmetu. A nakoniec jej tie jahody aj tak nedoniesla...
- Zazvonilo, a tak sme sa pobrali do tried... Korupcia na GSM? To snáď nemôže byť pravda. Ale, čo ak sa s vami iba hráme, a tento príbeh sa vôbec nestal?...

SÚŤAŽ

Jeden z týchto príbehov sa naozaj stal. Tipni si, ktorý z príbehov je pravdivý (fakt), a ktorý sme si iba vymysleli (fikcia). Stačí ak odpovede napíšeš na akýkoľvek kúsok papiera podľa vzoru nášho lístka a svoju odpoveď hoď do škatule "Cesta je Pecka", ktorá je umiestnená pri Bufete, alebo napíš mailom na: casopiscesta@azet.sk (najneskôr do 20.1.2006). Zo správnych odpovedí vyžrebujeme troch, ktorý získajú stravné lístky do Bufetu.

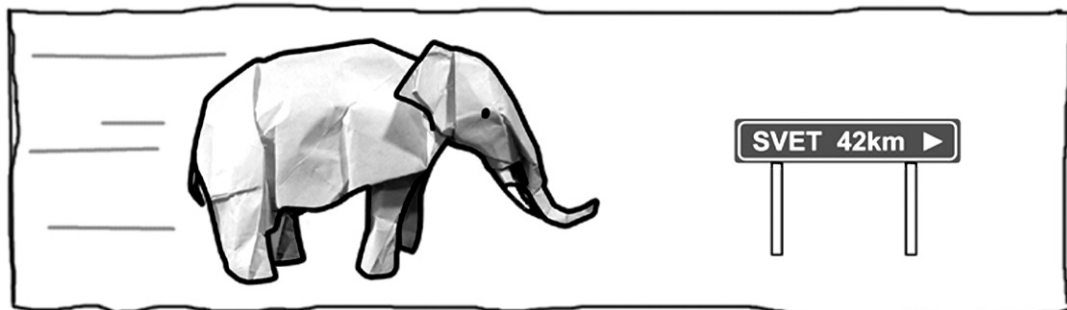
ZAPOJ SA:

Máš aj ty svoj neskutočne skutočný príbeh? Rozpovedz nám ho osobne, alebo ho pošli mailom a nebudeš hladovať! Tak piš, piš a piš, pretože "Pecka" je to, že Cestu tvoíš aj ty!

meno a trieda:
fact: ?
fiction: ?

Príbehy bieleho slona Milana

ako prišiel Milan na svet

...koniec